

Uppbördsförordningen

Proposition nr 100 med förslag till vissa ändringar i *uppbördsförfarandet* har nu avlämnats. Förutom förslag till uppbördsförordning innehåller propositionen ytterligare 21 författningsförslag, däribland förslag till förordning om särskild sjömansskatt. Sedan förslagen behandlats av riksdagen kommer en fullständig redogörelse att lämnas för alla nyheter. I detta sammanhang skall därför endast några antydningar om propositionens huvudsakliga innehåll göras. I propositionen föreslås, att skatteavdrag för preliminär A-skatt skall göras å inkomst av korttidsanställning (huvudsaklig arbetsanställning under kortare tid än en vecka). Fysisk person skall dock verkställa sådant avdrag endast om det utbetalade lönebeloppet utgör utgift i rörelse. Vid lägre dagsinkomst än 10 kronor skall avdrag ej göras. Avdragets storlek skall beräknas enligt en i de vanliga skattetabellerna intagen avdelning för skatt å dagsinkomst. Ett av uppbördssakkunniga framlagt förslag om skatteavdrag å bisysslor föreslås för närvarande ej skola genomföras. Skyldigheten att verkställa skatteavdrag för preliminär B-skatt föreslås upphävd. Skatteavdrag för kvarstående skatt skall endast verkställas i fråga om skattskyldiga, som erlagga preliminär A-skatt. Preliminär B-

skatt förutsättes skola framdeles användas i väsentligt mindre omfattning än för närvarande, såvitt gäller skattskyldiga med inkomst av tjänst. Den preliminära C-skatten anses böra avskaffas. I fråga om arbetstagare med biinkomster eller beskattningsbar förmögenhet skall lokal skattemyndighet äga föreskriva, att preliminär A-skatt skall utgå med högre belopp än i skattetabell angives (preliminär A-skatt med förhöjt skatteavdrag). I propositionen förutskickas, att bestämmelser i administrativ ordning kommer att utfärdas rörande ändrade bestämmelser om återbetalning av överskjutande preliminär skatt. Vid debetsedeln skall sålunda i normalfallen fogas ett särskilt återbetalningskort, som möjliggör för den skattskyldige att å postanstalt omedelbart lyfta det honom tillkommande skattebeloppet. Slutlig ställning till detta förslag kan emellertid icke tagas förrän vissa frågor av mer komplicerad teknisk natur ytterligare övervägts. Befinnas dessa svårigheter kunna övervinnas, skulle den nya återbetalningsmetoden tillämpas om möjligt redan under år 1954.

Ortsgrupperingen

I proposition nr 133 föreslås, att från och med den 1 januari 1954 spännvidden mellan högsta och lägsta *ortsgrupp vid skattegrupperingen*

liksom i fråga om den statliga lönegrupperingen skall minskas från 16 till 12 procent. Detta föreslås ske genom att av nuvarande fem ortsgrupper endast ortsgrupperna II—V utnyttjas. I ortsavdragens belopp föreslås ingen ändring.

Vidare föreslås i sistnämnda proposition, att Kungl. Maj:t skall verkställa orternas inplacering i ortsgrupper i stället för såsom för närvarande socialstyrelsen.

Utskiftningsskatten

Den i häfte nr 2 av denna årgång omnämnda propositionen nr 28 med förslag till förordning angående ändring i *utskiftningsskatteförordningen* har oförändrad antagits av riksdagen (bevillningsutskottets bet. nr 14).

Taxeringsförordningen

Åtskilliga *motioner* angående beskattningsfrågor ha nu behandlats av riksdagen.

Vissa ändringar ha motionsvis yrkats i *taxeringsförordningen*. I en motion har yrkats framflyttande av tiden för avlämnande av självdeklaration till den 1 mars under taxeringsåret. Motionen avser allenast skattskyldiga, vilka icke deklarerar enligt bokföringsmässiga grunder. Bevillningsutskottet har i sitt betänkande nr 10 lämnat en redogörelse för tidigare ändringsyrkande, vilka emellertid icke föranlett någon åtgärd. I anslutning därtill har utskottet, som hemställt om avslag å motionen, yttrat bl. a. följande. Ett bedömande av det föreliggande motionsyrkandet måste ske mot bakgrunden av gällande beskattningssystem och nuvarande taxeringsförfarande. Dessa synpunkter ha varit avgörande för tidigare överväganden i denna fråga, och det har därvid icke ansetts görligt att framflytta tidpunkten för deklarationernas avlämnande. För sin del kan utskottet ej heller finna en sådan ändring möj-

ligt för närvarande. Riksdagen har biträtt utskottets uppfattning.

Skyldighet för arbetsgivare och andra uppgiftsskyldiga att tillställa arbetstagare och andra inkomsttagare kopia av uppgift till taxeringsmyndigheterna har förordats i en motion, vilken icke föranlett någon riksdagens åtgärd. Bevillningsutskottet (bet. nr 11) har erinrat om att finansministern tillkallat vissa sakkunniga för att dels biträda med en teknisk revision av kommunalskatte lagen m. m. dels ock verkställa en översyn av taxeringsförordningens bestämmelser (1950 års skattelags-sakkunniga). Ur direktiven för de sakkunnigas uppdrag, såvitt gäller översynen av bestämmelserna i taxeringsförordningen, må här anföras följande. Bestämmelserna om skyldigheten att avlämna uppgifter till ledning vid annans taxering borde granskas för att utröna i vad mån föreskrifterna borde ändras eller fullständigas. Såsom exempel på fall, där bestämmelserna behövde kompletteras, kunde åberopas att de allt vanligare pensionsstiftelserna för närvarande icke vore skyldiga att avlämna uppgifter om utbetalda pensioner. I fråga om skyldigheten att avlämna uppgifter till ledning vid annans taxering borde uppmärksammas det förhållandet, att gällande bestämmelser i vissa fall visat sig icke vara fullt effektiva, enär uttryckliga föreskrifter saknades om skyldighet att föra anteckningar eller räkenskaper av den beskaffenhet, att uppgiftsskyldigheten kunde behörigen fullgöras. Då sålunda frågan om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för annans taxering och därmed sammanhängande kontrollåtgärder nu är föremål för utredning, och det i förevarande motion berörda spörsmålet, även om detsamma närmast tager sikte på att underlätta för de skattskyldiga att upprätta självdeklaration, därvid lämpligen bör övervägas, finner utskottet anledning

saknas att nu förorda skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet.

Skattskyldighet

Frihet från skattskyldighet till inkomstskatt för vissa *litterära stipendiestiftelser* såsom Samfundet De Nio, Albert Bonniers stipendiefond för svenska författare, Stipendiefonden Albert Bonniers 100-årsminne samt Tidens författarstipendier har påyrkats i en motion. Riksdagen har avslagit motionen (bevillningsutskottets bet. nr 15).

Representation

Upphävande av nu gällande rätt till avdrag för *representationskostnader* har yrkats i vissa motioner, vilka emellertid icke lett till någon riksdagens åtgärd. Bevillningsutskottets yttrande över motionerna (bet. nr 16) är emellertid av intresse. Utskottet har anfört.

Frågan om en begränsning av avdragsrätten för representationskostnader var föremål för behandling vid 1948 och 1951 års riksdagar. 1948 års bevillningsutskott uttalade i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 26 i anledning av väckt motion om en generell skatt å representationskostnader bl. a., att den ifrågavarande avdragsrätten otvivelaktigt medförde en viss risk för missbruk, nämligen så till vida, att även sådana kostnader, som i själva verket vore att anse såsom personliga levnadskostnader, kunde bli avdragna vid taxeringen. Såvitt utskottet kunde finna, vore det icke möjligt att förhindra detta på annat sätt än att taxeringsmyndigheterna noggrant granskade vid taxeringen gjorda avdrag av detta slag. Det påpekades jämväl att myndigheternas praxis vid tillämpningen vore mycket restriktiv. 1951 års bevillningsutskott hade att taga ställning till en motion, vari yrkades en sådan begränsning av avdragsrätten, att avdrag icke skulle få åtnjutas för sådan del av representationskostnader, som avsåge spritdrycker, tobak o. d. Utskottet anslöt sig därvid till vad 1948 års bevillningsutskott uttalat. I sitt betänkande nr 3 anförde utskottet vidare, att det icke syntes böra ifrågakomma att införa bestämmelser om att vissa utgifter i samband med representation icke skulle vara avdragsgilla. Det avgörande måste vara huruvida utgiften utgjort en nödvändig omkostnad för intäktens förvärvande eller ej. Den stora återhållsamhet, som i praxis visades vid medgivande av avdrag för representationskost-

nader, torde så långt möjligt utgöra erforderlig garanti för att kostnader, som i själva verket vore att anse såsom personliga levnadskostnader, icke bleve avdragna vid taxeringen. Utskottet avstyrkte motionen, och vad utskottet anfört godkändes av riksdagen.

Utskottet anser, att vad av riksdagen sålunda tidigare uttalats i denna fråga alltjämt äger giltighet. Det torde icke kunna bortses från att i vissa fall utövandet av representation kan vara nödvändigt för intäktens förvärvande och att det i dessa fall — med hänsyn till den nuvarande utformningen av avdragsrätten för omkostnader över huvud taget — skulle vara obilligt om icke avdrag finge åtnjutas för representationskostnaderna. Utskottet vill emellertid understryka, att frågan huruvida kostnaderna varit nödvändiga för intäktens förvärvande måste vara en bedömningsfråga i det enskilda fallet samt att, såsom 1951 års bevillningsutskott uttalade, stor återhållsamhet visats i praxis vid medgivande av avdrag i förevarande hänseende. Slutligen får utskottet erinra om att det ifrågavarande spørsmålet förväntas komma under bedömande vid 1950 års skattelags-sakkunnigas översyn av kommunalskattelagen. Enligt vad utskottet inhämtat är de sakkunniga för närvarande sysselsatta med frågan om löntagarnas beskattning. Därvid torde i varje fall frågan om avdrag för representationskostnader i förvärvskällan inkomst av tjänst att bli beaktad.

Försöksfiske

En motion med yrkande om skattelättnader för fiskare i syfte att stimulera *försöksfiske* på avlägsna fiskevatten har avslagits av riksdagen (bevillningsutskottets betänkande nr 25).

Idrottsorganisationer

Genom beslut av 1948 års riksdag infördes i anvisningarna till 29 § (punkt 13) och 36 § (punkt 4) kommunalskattelagen särskilda bestämmelser rörande *beskattningen av idrottsorganisationer*. Dessa bestämmelser innebär, att ideell organisation, som har till huvudsaklig uppgift att främja icke professionell idrott eller gymnastik, från bruttointäkt av idrottstävlingar, försäljning av idrottsmärken eller dylikt får åtnjuta avdrag för alla omkostnader under beskattningsåret för intäktens förvärvande och bibehållande, även om omkostnaderna endast medelbart eller

delvis haft avseende å intäktens förvärvande eller bibehållande. Med sådana omkostnader avses bl. a. omkostnader för idrottsmateriel, instruktions- och träningsverksamhet, propaganda- och upplysningsverksamhet samt administration. Att nämnda kostnader tillika främjat organisationernas ideella syften inverkar icke på deras egenskap av avdragsgilla omkostnader i förvärvskällan. Avdrag medgives dock icke för omkostnader, som bestritts av icke skattepliktiga bidrag av allmänna medel m. m.

I motioner har yrkats, att i punkt 13 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen skulle intagas en bestämmelse av innebörd, att med de ovan nämnda idrottsorganisationerna skulle jämföras organisationer, vilka ha till uppgift att befrämja färdighet i pistolskytte eller gevärsskytte.

Med hänsyn till att här är fråga om vissa svårbedömbara gränsdragningar torde en mera ingående redogörelse böra lämnas för vissa uttalanden i lagsiftningens förarbeten.

I 1944 års skattesakkunnigas betänkande II (SOU 1946:56) med förslag angående idrottssammanslutningars beskattning för inkomst har gjorts vissa begreppsbestämningar i avsikt att åstadkomma en gränsdragning mellan vad som är att hänföra till idrott och gymnastik å ena sidan samt vad som är hänförligt till sport å andra sidan. De sakkunniga ha härutinnan anförd.

Med idrott torde i allmänhet förstås utförandet av kroppsövningar inriktade på att nå vissa mätbara resultat. Denna verksamhet kan utövas såväl utan redskap, t. ex. vid löpning, simning och brottning, som med användande av redskap, t. ex. vid stavhopp, skidåkning och tennis. Det väsentliga vid idrott är dock enligt vedertagen uppfattning utövarens personliga, kroppsliga insats, medan de redskap, som förekomma

inom vissa idrottsgrenar, ej i nämnvärd grad inverka på resultatet till förmån för den ene eller den andra idrottsutövaren. Huvudsyftet med idrotten är att uppfostra och utveckla människan både fysiskt och psykiskt. Idrotten skall befördra individernas kroppsliga utveckling samt deras karaktärsdaning. Detta sker dels genom idrottsutövarnas träning och dels genom deras deltagande i tävlingar. Tävlingsidrotten är sålunda icke något slutmål för idrottsverksamheten, men den är ett oumbärligt hjälpmedel för idrottens fortbestånd och utveckling.

Gymnastik brukar beskrivas såsom systematiskt ordnade, efter människokroppens behov avpassade kroppsövningar, vilkas mål är att stärka och utveckla människan såväl kroppsligt som andligt. Genom en harmonisk utbildning av människans fysiska färdigheter och karaktärs-egenskaper eftersträvas ett sunt behärskande av kropp och själ. Gymnastik bedrivs huvudsakligen genom övningar och uppvisningar. Gymnastiktävlingar förekomma endast i obetydlig omfattning. Till sin allmänna karaktär skiljer sig gymnastiken från idrotten endast däri- genom att den icke syftar till att nå direkt mätbara resultat. Den hänföres också ofta till idrott, och då i det följande talas om idrott, avses även gymnastik, såvida icke annat särskilt anges eller framgår av sammanhanget.

Till sport brukar begreppsmässigt räknas sådana kroppsövningar för uppnående av vissa mätbara resultat, vari användandet av redskap utgör ett väsentligt moment. Redskapens beskaffenhet är vid olika slags sport av stor betydelse för resultatet, t. ex. vid segel-, motor- och hästsport. Inom sporten tilldraga sig tävlingsresultaten oftast det allt över-skuggande intresset, medan anslutningens storlek och verksamhetens allmännyttiga karaktär framstå så-

som faktorer av mera underordnad betydelse. Utmärkande för såväl idrott och gymnastik som sport får anses vara att de resultat, som primärt eftersträvas, icke äro av ekonomisk art.

Uttrycket sport användes emellertid även i vidsträcktare bemärkelse såsom omfattande jämväl de olika slagen av idrott. Det talas sålunda om simsport, skidsport, skridskosport o. s. v. fastän det är fråga om typiska idrottsgrenar enligt den ovan antydda gränsdragningen mellan idrott och sport.

Ett i betänkandet framlagt förslag till lösning av spörsmålet om idrottsammanslutningars inkomstbeskattning blev föremål för ytterligare överväganden inom finansdepartementet, varvid i *en inom departementet utarbetad promemoria* framlades ett delvis nytt förslag. I promemorian anfördes rörande omfattningen av de tilltänkta bestämmelserna följande.

Den ifrågasatta lagstiftningen nödvändiggör ett närmare angivande av vilka ideella föreningar, som med densamma avses. Det synes därvid lämpligt att i viss utsträckning anknyta till ordalagen i 15 § förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt. Stadgandets räckvidd bör sålunda begränsas till sådana ideella organisationer, som hava till huvudsaklig uppgift att främja icke professionell idrott eller gymnastik. Med en dylik avfattning av stadgandet uteslutes bl. a. föreningar å sportens område. Bevillningsutskottet har i sitt betänkande nr 63 vid 1933 års riksdag anført, att till sistnämnda område vore att hänföra "kroppsövningar, vid vilkas utövande använda redskap eller djur ha en mera huvudsaklig betydelse och desamma i regel äro jämförelsevis dyrbara". Som exempel å föreningar, som härigenom ej skulle komma att omfattas av stadgandet, kunna då nämnas så-

dana, som avse att främja segel-, motor- och hästsport.

I detta hänseende anförde vederbörande *departementschef vid framläggandet* av det slutliga förslaget i proposition nr 164 för 1948 års riksdag följande.

I promemorian har föreslagits, att stadgandets räckvidd borde begränsas till ideella organisationer med uppgift att främja icke professionell idrott eller gymnastik. Jag har intet att erinra häremot. Vid remissbehandlingen har emellertid framhållits, att vissa svårigheter kunde möta vid bedömandet av vilka sammanlutningar, som omfattades av lagstiftningen. Vid prövningen härav torde i första hand böra beaktas de sakkunnigas tidigare återgivna begreppsbestämningar med avseende å idrott, gymnastik och sport. Erfarenheter, som vunnits vid tillämpningen av 15 § förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt, böra även i förevarande sammanhang kunna vara vägledande. Av de sakkunnigas redogörelse för idrottsrörelsens organisation framgår vidare, att det helt övervägande antalet sammanslutningar å ifrågavarande område är anslutet till riksidrottsförbundet och att i allt fall de nu anslutna organisationerna kunna förutsättas fylla kraven för stadgandets tillämplighet. — I detta sammanhang må även understrykas det i författningsförslaget upptagna villkoret, att främjandet av idrott eller gymnastik skall — för att stadgandet må vinna tillämpning — vara den ideella organisationens *huvudsakliga* uppgift.

För egen del har bevillningsutskottet (bet. nr 23) yttrat bl. a. följande.

Motionärerna synes intaga den ståndpunkten, att en ändring av ifrågavarande lagrum på sätt i motionerna förordas endast skulle innebära ett förtydligande av gällande bestämmelser. Huruvida skytteorganisationerna omfattas av förevarande stadgande i dess nu gällande lydelse är emellertid enligt utskottets förmenande en av skattedomstolarna ännu icke avgjord tolkningsfråga, till vilken

Källskatten

Ränta å skatt

En länsprövningsnämnd har genom beslut den 28 november 1952 befriat ett dödsbo från erläggande av kvarstående skatt med 1.210 kronor på grund av taxering för inkomst år 1952 samt till länsstyrelsen hänskjutit frågan om befrielse från ränta å den kvarstående skatten.

Centrala uppboränsnämnden får meddela, att länsstyrelsen, då dödsboet befriats från att erlægga den i ärendet omförmälda kvarstående skatten, har att utan särskild ansökan meddela dödsboet befrielse jämväl från att gälda å skatten belöpande, dödsboet påförd ränta.

Entreprenör?

Telegrafverkets ingenjörskontor i Nässjö har anlitat ett antal skogs- och grovarbetare för trädfällning och röjningsarbeten vid ledningsnätet.

Dessa ha att utgöra preliminär A-skatt. Såsom arbetsledare har fungerat en av telegrafverkets linjemontörer. Röjningsmanskapat har arbetat i lag om två å tre personer. Varje särskild delsträcka har före arbetets igångsättande besiktigats av arbetsledaren och arbetslaget. Arbetet har i samband därmed ackordsatts. Från och med januari 1952 ha skriftliga avtal upprättats mellan telegrafverket och arbetslagen. Avtalen ha, enligt vad som uppgivits, i vissa fall undertecknats samtidigt med ackordsättningen men i flertalet fall först i samband med likvidens utbetalande. Kontrakten ha undertecknats än av den ene än av den andre i arbetslagen. Den som underskrivit kontraktet har uppburet hela ackordsbeloppet och fördelat detsamma mellan arbetslagens medlemmar. Telegrafverket har uppgivit, att undertecknarna av avtalet betraktats såsom

det icke ankommer på utskottet att taga ställning. Det torde med hänsyn härtill icke kunna anses uteslutet, att ett bifall till motionerna skulle innebära en utvidgning av bestämmelsernas tillämpningsområde och sålunda en saklig ändring av lagtexten. Utskottet anser, att först sedan ett klarläggande skett av bestämmelsernas räckvidd i förevarande hänseende, kan ett ställningstagande ske till frågan, huruvida den i lagstiftningen nu givna regleringen på detta område kan anses tillfredsställande. I sakens nuvarande läge kan utskottet icke göra något uttalande härom. Utskottet vill dock givetvis icke ifrågasätta skytterörelsens betydelse, särskilt för landets försvar, och utskottet vill i detta

sammanhang erinra om att sådana skytteföreningar, vilka har till huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar, tillerkänts viss skattelindring. De är nämligen jämlikt 53 § kommunalskattelagen skattskyldiga endast för inkomst av fastighet och rörelse samt jämlikt 7 § förordningen om statlig inkomstskatt endast för inkomst av rörelse. För sådana föreningar har alltså — till skillnad från idrottsföreningar — skattskyldigheten inskränkts.

I enlighet med utskottets hemställan lämnades motionerna av riksdagen utan åtgärd.